

[Sønderby]

enige med ministeren i, at disse portosatser særskilt skal godkendes i finansudvalget.

Når styrelsen nu får forskellige bemyndigelser, vil vi gerne gøre opmærksom på, at besparelshensyn ikke må gå alt for hårdt ud over den offentlige service ude omkring. Jeg tænker f.eks. på nedlæggelse af posthuse. Man må hver gang vurdere dette og tage hensyn til, at man ikke rammer de tyndt befolkede områder. Jeg vil i denne forbindelse gerne gøre ministeren opmærksom på, at der jo er lavet nogle forsøg, som drejer sig om, at man i et område, hvor man vil nedlægge nogle posthuse, kan samarbejde med en købmand, altså at der stadig væk er en funktion dér.

Vi kan også støtte ændringen med hensyn til postgiroindbetalinger, idet vi må give ministeren ret i, at det er uheldigt, hvis et lille overtræk på postgirokontoen indebærer, at betalingen ikke finder sted, idet man dermed rammer tredjemand, som ikke får pengene. Derfor er vi tilfredse med de ændringer, der sker her.

Vi tror ikke, at der bliver et stort arbejde i udvalget, men vil arbejde positivt dér og give tilslutning.

Ole Henriksen (SF):

Normalt er SF indstillet på at foretage rimelige justeringer af posttaksterne, og vi mener ikke, at de påtænkte justeringer, som ligger i bemærkningerne her, er særlig urimelige, hvis det altså havde været under normale omstændigheder. Hidtil har postsiden og telesiden ophævet hinanden med over- og underskud, sådan stort set, og der har nogenlunde været balance i koncernregnskabet inden for P&T. Nu forventes postsiden i 1985 at give et nettodriftsresultat på godt 390 mill. kr. – altså på plussiden – inkl. de påtænkte forhøjelser, som i alt er beregnet til at give 186 mill. kr. Det vil sige, at uden de påtænkte forhøjelser ville postsiden kunne forvente et nettodriftsresultat på 100 mill. kr. Det mener vi er en udmærket ting i sig selv med 100 mill. kr. Lægger man hertil telesiden, som altid har været overskudsgivende – dér forventer man et nettodriftsresultat på 489 mill. kr. i 1985 inkl. de 50 mill. kr. i påtænkte takstforhøjelser – vil det sige, at hvis hele regnestykket lægges sammen, både for post-

og telesiden, vil man kunne forvente et driftsnettoresultat på 880 mill. kr. i 1985.

Under disse omstændigheder mener SF altså ikke, at der er behov for forhøjelser af taksterne på postsiden. P&T er en offentlig servicevirksomhed, og udgifter og indtægter skulle derfor stort set gerne ophæve hinanden. Konklusionen må vel også være, at når en offentlig servicevirksomhed giver overskud, ja, så er der altså et eller andet, der er for højt, altså nogle af indtægterne, der er for høje, og det vil sige, at taksterne er for høje. Det samme synspunkt har vi gjort gældende i forbindelse med DSB, selv om de ikke er på den samme grønne gren, som P&T åbenbart er eller ser ud til at ville være i 1985. Vi mener, at man skal have en takstpolitik, der sikrer, at der er balance i regnskab. Selvfølgelig må der gerne være et mindre overskud at gøre godt med til dårlige tider, men her synes vi nok at overskuddet er for stort.

Det, der imidlertid gør, at SF under ingen omstændigheder kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse, er, at man forvandler postloven til en bemyndigelseslov. Vi mener, det er uheldigt, at man ikke fremover kan få en debat her i folketinget om en af samfundets største forretninger og den takstpolitik, som ligger dér, men at der skal gives bemyndigelse til, at ministre og mindre råd uden for folketinget kan fastsætte disse takster uden en debat i folketinget. P&T er jo ikke nogen ligegyldig høkerbutik. Vi mener altså, at vi fortsat må have disse ting ned i folketinget. Ligesom vi mener, at vi burde kunne diskutere DSBs takster og priser i al almindelighed, mener vi altså også, at vi skal fastholde, at P&T's takster skal kunne diskuteres hernede i folketingssalen i fremtiden.

Sven Skovmand (RV):

At vedtage posttakster gennem en lov er nok ikke i længden en god idé, og fra radikal side har vi da sympati for den tanke, at det overlades til ministeren at træffe denne beslutning. Om ministeren så skal være så enerådende, som forslaget går ind for, er en anden sag. Umiddelbart ville det forekomme mere nærliggende at lave en ordning, der svarede til den, der gælder for taksterne for statsbanerne, hvor ændringerne skal sendes som aktstykker til finansudvalget. Jeg går ud